

Mødet den 12. April 1923. (For lukkede Døre).

Fraværende: M. Brammer, Marius Geertsen, J. Chr. Møller og M. Simonsen.

1. (J. Nr. 27²³—1923). Ansøgning fra Bogholder J. Hjernø om Statslaan til et Byggeforetagende ved Gentoftvej.

Anbefaledes.

2. (J. Nr. 27²⁶—1923). Andragende fra Overingeniør H. Plessing om Statslaan til et Byggeforetagende ved Heisesvej.

Anbefaledes.

3. (J. Nr. 78—1923). Indstilling fra Slagtehusudvalget om Fornyelse af Lejemaalet med »Slagtermestrenes Tarmrenseri«.

Bernt Jensen forelagde Sagen. I 1915 fik Slagtermestrenes Tarmrenseri Tilladelse til at opføre en Bygning paa Slagtehusets Grund imod i 10 Aar at betale en aarlig Leje af 900 Kr., hvorefter Ejendommen skulde tilhøre Kommunen. Nu var Selskabet kommet i en vanskelig Situation paa Grund af Forretningsførerens Bedragerier, saa det kneb med at kunne fortsætte Virksomheden, og de androg derfor om at faa Lejemaalet fornyet for de næste 10 Aar. Udvalget havde ment at maatte imødekomme dem og forlænge Kontrakten

for 10 Aar med enkelte Ændringer, hvilket Taleren paa Udvalgets Vegne vilde anbefale.

H. P. Christensen syntes ikke om at forlænge Lejemaalet for saa lang Tid; 5 Aar maatte i hvert Fald være tilstrækkeligt. Naar Kommunen om 2 Aar var Ejer af Bygningen, burde der til den Tid ske en Lejeforhøjelse, og den foreslaaede Forhøjelse var næppe meget værd.

Bernt Jensen svarede, at Udvalget havde forhandlet med Formanden for Selskabet og havde tilbudt at forlænge Lejemaalet for 5 Aar, men han gjorde gældende, at det ikke kunde hjælpe dem, da de 10 Aars Forlængelse af Lejemaalet var en Betingelse for at kunne rejse Kapital til Forretningens videre Førelse, og naar denne Kapital skulde afvikles i de 10 Aar, kunde de heller ikke betale en højere Leje end de 900 Kr. Hvis Byraadet derfor nægtede Andragendet, var der Udsigt til, at Virksomheden maatte standse, og det var da tvivlsomt, om Kommunen kunde faa saa meget ud af Bygningen. De foreslaaede Ændringer i Kontrakten var heller ikke uden Betydning, idet f. Eks. Dampforbruget skulde betales med en højere Pris, hvis Kulprisen steg over 40 Kr. pr. ton, og Vandforbruget, som var ret stort, skulde betales efter Maaler. Dr. Brammer havde paa Grund af Sygdom ikke deltaget i Udvalgets Møder, men Hr. Simonsen og Taleren var enige om at anbefale Forslaget.

Andr. Christensen antog, at Udvalget havde gjort, hvad de kunde gøre i den Retning, og vilde derfor anbefale at tiltræde Forslaget.

Formanden henstillede at forsøge en ny Forhandling med Firmaet, eventuelt paa Grundlag af en Forlængelse af Lejemaalet paa 10 Aar fra Dato.

Sagen gik tilbage til Udvalget.

- 0 4. (J. Nr 91—1923). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om **Udleje af Marken ved Observatoriet til Foreningen for ædel Hesteavl, og Indretning af en Væddeløbsbane.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Udvalget har med Forbehold af Byraadets Godkendelse ved Forhandling med Foreningen og Lejeren af Marken tilvejebragt følgende Grundlag for en Ordning:

Lejeren udtræder af Lejemaalet fra 1. April d. A. at regne, imod at der af Foreningen ydes ham en Godtgørelse af 1000 Kr. for den i Aar udlagte Gødning, og af Kommunen godtgøres ham 1000 Kr. for det ham tilhørende Hegn, der har kostet 16—1700 Kr. og altsaa fremtidig bliver Kommunens Ejendom.

Foreningen indtræder fra samme Tidspunkt i Lejemaalet med Ret til Fremleje og erlægger altsaa straks den nu forfaldne Leje for 1923 med 1950 Kr. Kommunen lader straks den paa Stadsingeniørens Plan viste Jordregulering udføre. Udgiften hertil, der er anslaaet til 5000 Kr., udredes af Foreningen med 2500 Kr. konstant, medens der for Resten udstedes Gælds-brev, der afdrages i Løbet af 3 Aar med en Tredjedel aarlig.

Foranstaaende er ikke tiltraadt af Hr. H. P. Christensen.«

A n d r. C h r i s t e n s e n erindrede om, at der længe havde været Planer fremme om at faa en Væddeløbsbane ved Stadion, og efter lange Forhandlinger var det nu lykkedes at faa tilvejebragt det foreliggende Grundlag. Udvalgets Flertal anbefalede Byraadet at give Udvalget Bemyndigelse til at ordne Sagen paa den skitserede Maade. Det vilde

vel nok have nogen Betydning for Byen at faa en saadan Bane, idet det vilde trække en Del Mennesker hertil, og ogsaa paa anden Maade vilde Kommunen sikkert faa Ækvivalent for den foreslaaede Udgift.

H. P. Christensen havde i og for sig ikke noget imod, at der oprettes en Væddeløbsbane, men Foreningen maatte afholde alle Udgifterne derved. Selv om det i Øjeblikket ikke drejede sig om saa meget for Kommunen, kunde der godt senere komme yderligere Krav. Stakittet, som Kommunen skulde overtage til 1000 Kr., var næppe meget værd, og tillige skulde man staa i Forskud for 2500 Kr. i 3 Aar, hvilket ogsaa var et Slags Tilskud.

Formanden mente ikke, at 1000 Kr. var for meget for Hegnet, og Kommunen fik sikkert saa meget ind i Forlystelsesskat, at disse Penge hurtigt blev dækket. Taleren troede ikke, der kom yderligere Udgifter bagefter, idet hele Planen var regnet meget nøgtern ud. Om et Par Aar skulde Kommunen overtage Stadion, og saa skadede det ikke at have en Ridebane, da det vilde hjælpe paa Indtægten. Det bragte ogsaa en Del Penge til Byen, saa forretningsmæssig set kunde Sagen sikkert godt anbefales.

M. C. Falk sluttede sig til Borgmesterens Udtalelser, særlig af Hensyn til Stadion. Det kunde godt komme til at knibe med at faa Stadion til at svare sig, og saa var det Gavn at have en Ridebane ogsaa, idet Taleren ansaa det for givet, at naar Adgangen til Banen blev gennem Stadions Tælleapparater, skulde Foreningen ligesom alle andre betale 25 % af Bruttoindtægten til Stadion.

Andr. Christensen havde ikke megen Forstand paa Hesteavl, men maatte antage, at

Foreningen ogsaa havde nogen Betydning i den Retning. For Kommunen var det dog det forretningsmæssige, som maatte være bestemmende, og det vilde sikkert betyde en økonomisk Vinding baade for Stadion og for Kommunen, og saa var Pengene jo givet godt ud. Taleren troede heller ikke, der var nogen Grund til Ængstelse for de 2500 Kr., for Foreningen havde i de senere Aar samlet en Del Midler, og den førte en meget fornuftig Administration.

V a l d. P e d e r s e n antog ikke, at »den ædle Hesteavl« havde nogen Betydning i den Forbindelse, saa det kunde man vist rolig se bort fra. Men det var meget tvivlsomt, at de 5000 Kr. slog til derude, og det var ogsaa rimeligt, at naar Foreningen overtog Lejemaalet, skulde den erstatte den tidligere Lejer Hegnet. Nu skulde Byen have den samme Leje af Marken med Hegn, som tidligere uden Hegn, saa det var ingen god Forretning for Kommunen. Taleren vilde ogsaa gøre opmærksom paa, at de Folk, som kom til Væddeløb, troede at kunne tillade sig mere end almindelige Mennesker, saa Skovudvalget vilde næppe blive glad ved Historien. Men i alle Tilfælde burde man ikke smide Penge ud til den Slags Gøgl, eftersom Kommunens Stilling var i Øjeblikket.

H. P. C h r i s t e n s e n vilde ikke modarbejde Projektet, men var imod, at Kommunen skulde yde Tilskud dertil. Naar det nu oplystes, at Foreningen skulde afgive 25 % af Bruttoindtægten til Stadion, blev Forholdet jo noget forandret, og Taleren fandt derfor ingen Anledning til at stille Ændringsforslag til Sagen, men vilde foreslaa at tage en Afstemning derom uden Hensyn til Partifarve.

K. M o u s t e n kunde give Hr. Vald. Pedersen Ret i hans Betragtninger, men ikke i Konklusionen, idet Byen sikkert vilde tjene Penge derved, hvorfor Taleren vilde stemme for Forslaget.

V a l d. P e d e r s e n kunde ogsaa godt tænke sig, at det gav nogen Indtægt til Byen; men naar Kommunen om 2—3 Aar skulde overtage det hele derude, blev der sikkert stillet langt større Krav fra Foreningens Side end nu.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 45—1923) **Cirkulære fra »Kommuner-
nes Olieindkøb« med Henstilling til Aarhus
Kommune om at indtræde som Medlem af Sam-
menslutningen.**

Belysningsudvalget foreslaar Byraadet at svare, at man for Tiden ikke ønsker at indtræde som Medlem.

Det vedtoges at svare i Overensstemmelse hermed.

6. (J. Nr. 103—1923). Indstilling fra Udvalget for Bygninger og Inventar om **Salg af afdøde Assistent Friedrichsens Villa.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Udvalget tillader sig at indstille Hr. Bagermester J. Jørgensens Tilbud, stor 23000 Kr., til det ærede Byraads Approbation, hvorefter Restgælden til Kommunen, efter at Prioriteter og Udbetalinger er fradraget, bliver som følger:
Købesum 23000 Kr.

1. Prioritet Kreditf. Hovedst. 6600 Kr.

2. do. Hypotek. 2138 »

Udbetaling 6262 »

————— 15000 »

Rest Kr.... 8000 Kr.,

der afbetales med 1000 Kr. aarlig og forrentes med 5 % p. a.

Obligationen forfalder til Udbetaling ved Ejerskifte.

Hr. Jørgensen anmoder om, at Købet sker paa følgende Vilkaar: Der paalægges Grundene mod Ærøgade den Servitut, at der ikke maa rejses højt Plankeværk i Skellet mod hans Grund, samt at der ikke maa bygges paa disse nærmere hans Grund end 5 m, da denne, som er lang og smal, har Langside mod disse Grunde, samt at Hegnspigten mellem hans Grund og Grundene mod Ærøgade er fælles.

Endvidere tillader Udvalget sig at indstille Hr. Apoteker J. O. J. Wulffs Tilbud, stort 8600 Kr., paa Matr. Nr. 1798 d til Byraadets Approbation.»

P. P e t e r s e n forelagde Indstillingen. Udvalget havde dog ogsaa stillet den Betingelse, at en Lejer, som havde lejet 2 Kvistværelser i Villæen til en Leje af 700 Kr, skulde nedsættes til 550 Kr. eller ogsaa have 1 Værelse mere. Naar man medregnede den tredje Grund, som ikke solgtes, fik man ca. 40000 Kr. ud deraf, og saa kunde det næppe betale sig at beholde Ejendommen.

N i e l s B a r n o w spurgte, om Brolægningsudvalget endnu havde en Konto for Villæen; ellers vilde Taleren foretrække at modtage Tilbudet paa 25000 Kr. med kontant Udbetaling.

V a l d. P e d e r s e n svarede, at Brolægningsudvalget ikke havde gjort Kontoen helt op, da man laa med en Del overtagne Aktier, men de var ikke ret meget værd i Øjeblikket. Villæen og Grundene blev i sin Tid overtaget af Kommunen for 45000 Kr.

F o r m a n d e n syntes, at naar Udvalget betragtede Tilbudet paa 23000 Kr. som det fordelagtigste, burde man slutte sig dertil. Det maatte

vist være tilstrækkeligt, naar der ikke byggedes nærmere til Skellet end 4 m, hvilket var det almindelige. Grundene deroppe havde hidtil kostet 4 Kr. pr. □ Alen, og efter det foreliggende Tilbud paa Grunden blev Prisen 4,07 Kr.

H. P. Salling anbefalede Forslaget. Det var rart at faa Grunden solgt og bygget et Hus derpaa, hvorved der fremskaffedes baade Lejligheder og Arbejde.

Det vedtoges at sælge Villaen med tilhørende 2000 □ Alen for 23000 Kr. som foreslaaet. Lejemaalet angaaende 2 Kvistværelser nedsættes til 550 Kr. eller der overlades Lejeren yderligere et Kvistværelse. Tilbudet paa en ubebygget Grund til 8600 Kr. akcepteres.

7. (J. Nr. 56—1923). **Andragende fra Lærerinde Frk. H. Tørsleff om Afsked fra 1. September 1923.**

Anbefaledes.

8. (J. Nr. 90—1922). **Meddelelse fra Skoleudvalget om Ansættelse af 2 Skolebetjente.**

Udvalget foreslaar, at Skolebetjent A. C. Jensen, der er ansat ved Borgerskolen, Fjordsgade, den 1. Jan. 1923, faar Anciennitet fra samme Dato, og at Skolebetjent Aug. Petersen, der er ansat ved Borgerskolen, Ingerslevs Avenue, den 15. April, faar Anciennitet fra 1. April 1923.

Formanden anbefalede Indstillingen.

H. P. Christensen kunde ønske, hvis det ikke var for sent, at man nøjes med at konstituere dem af Hensyn til de fortsatte Lønforhandlinger, hvor der var Tale om et nyt Grundlag for Lønnen.

Formanden svarede, at det var for sent nu, da de havde faaet Ansættelse, men ellers havde det været rigtigst at konstituere dem.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 767—1922). **Fastsættelse af Pension for afdøde Arbejdsmand ved Kirkegaardene, P. Petersens Enke.**

Pensionen fastsattes til 1152,57 Kr. aarlig.

10. (J. Nr. 12¹—1923). **Skrivelse fra Aarhus Hospital angaaende Beregning af Aldersrente for Hospitalets Alumner, samt Indstilling fra Aldersrenteutvalget angaaende Udbetaling af Aldersrente.**

M a r i a n e T h o m s e n forelagde Sagen, som der ikke indenfor Udvalget var helt Enighed om. I Loven stod, at der ved Beregning af Aldersrente skulde fradrages foruden den oppebaarne Rente 4 % af Formuemassen. Spørgsmaalet var nu, om de gamle i Klosteret ejede nogen Formue. Naar de kom ind paa Hospitalet, maatte de afgive deres Formue, som indgik i Hospitalets Aktiver og altsaa faktisk var tabt for dem, hvorfor det maatte sammenlignes med en Livrente eller lignende, og Taleren mente derfor ikke, der skulde beregnes et ekstra Fradrag paa 4 % for deres Vedkommende. De øvrige Medlemmer af Udvalget saa imidlertid noget anderledes paa Forholdet, og Taleren havde derfor ønsket at høre Byraadets Mening om Spørgsmaalet.

F o r m a n d e n mente, det vilde faa farlige Konsekvenser at komme ind paa en saadan Fortolkningsform, og den vilde næppe holde over for Ministeriet. Men hvis Byraadets Flertal ønskede at lade Spørgsmaalet gaa til Ministeriet, kunde det selvfølgelig ske. Taleren vilde dog anbefale at følge den Fremgangsmaade, som Udvalgets Flertal havde foreslaaet.

K j e l d S ø r e n s e n syntes, at hvis nogen af dem, der var tilstaaet Aldersrente, var utilfredse, kunde de klage til Ministeriet, og Byrådet burde

næppe sende Sagen dertil. Naar de gamle afleverede deres Kapital til Klosteret, maatte man se paa dette Forhold paa samme Maade som i andre Tilfælde, ellers kom man ind paa et Skraaplan, og at følge Frk. Thomsens Forslag vilde sikkert være i Strid med Loven.

A n d r. C h r i s t e n s e n mente, at Spørgsmaalet hørte til de juridisk tvivlsomme, for det var ikke afgjort, at den Kapital, som de gamle i Henhold til Fundatsen indbetalte til Aarhus Hospital, vedblivende kunde siges at være deres Ejendom. Det var derfor rimeligt, at Frk. Thomsen paa de gamles Vegne ønskede at faa Spørgsmaalet afgjort. Hvorvidt man i Øjeblikket skulde afæske Ministeriet en Udtalelse, vidste Taleren ikke, for det kunde selvfølgelig ogsaa ske ved, at de gamle i Klosteret klagede over Afgørelsen. Naar Frk. Thomsen havde fremdraget Sagen her, var det vist nærmest for at vise Byraadet et Hensyn; men da man ikke syntes at skønne derpaa, kunde Frk. Thomsen eventuelt tage Sagen tilbage og gaa den Vej, som Loven anviste, naar man vilde klage.

M a r i a n e T h o m s e n fandt det rigtigst at gaa til Byraadet med Sagen, for der stod i Loven, at Kommunalbestyrelsen skal fastsætte Aldersrenten, og selv om det praktisk talt blev afgjort af Udvalget, var det Byraadet, som havde Ansvaret derfor, og som i første Instans burde træffe en Afgørelse. Økonomisk set drejede det sig ikke om meget, idet det gennemgaaende var smaa Formuer, fra 200—4500 Kr.

A. B i t s c h var enig med Hr. Kjeld Sørensen og forstod ikke, at der kunde være Tvivl om Spørgsmaalet, da Lovens Ord var klare nok. Efter Frk. Thomsens Opfattelse vilde disse Mennesker faa en gunstigere Stilling end andre Folk med

Formue, og det kunde let blive Genstand for Spekulation i Fremtiden. Hvis Beboerne i Klosteret følte sig forurettede, maatte de klage ad den Vej som Loven anviste.

Kjeld Sørensen hævdede, at man ved at tiltræde Flertallets Opfattelse netop behandlede de gamle i Klosteret paa samme Maade som alle andre.

Formanden gjorde opmærksom paa, at man ogsaa kunde tænke sig den Situation, at nogle paa samme Maade baandlagde deres Kapital til Fordel for Børnene, og det vilde dog næppe gaa. Taleren vilde ogsaa henstille til Frk. Thomsen at tage Sagen tilbage og saa indsende Klage, hvis de gamle var utilfredse.

Mariane Thomsen tog Sagen tilbage.

Indstillingen angaaende 92 Ansøgninger om Aldersrente vedtoges.

11. (J. Nr. 44—1923). **Andragende fra Inkassator R. Sjelle om Tilladelse til at bosætte sig uden for Kommunen.**

Formanden henstillede at komme bort fra at bevilge saadanne Andragender.

A. Mørup syntes ikke, der kunde ske noget ved at bevilge det midlertidigt, saaledes at Tilladelsen senere kan tages tilbage. Det drejede sig her om en Familie, som paa Grund af Konens Sygdom trængte til en bedre Lejlighed og mere frisk Luft.

H. P. Christensen antog, at vedkommende nok kunde faa en af Kommunens Lejligheder, hvis den nuværende ikke var god nok. Hvis man ikke behøvede at se paa Skatteindtægten, var Sagen en anden; men naar det viste sig, at mange af Storborgerne Aar efter Aar ingen Skat betalte,

var man nødt til at holde paa Folk med faste Indtægter.

Formanden mente heller ikke, man kunde lade Kommunens Funktionærer slippe for at betale Skat til Byen, naar baade de løse Arbejdere og andre maatte betale.

Bernt Jensen spurgte, om denne Afgørelse saa maatte betragtes som Byraadets fremtidige Stilling til dette Spørgsmaal.

Formanden svarede, at man plejede at at følge en bestemt Vej.

Kunde ikke bevilges.

12. (J. Nr. 47—1923). **Andragende om Tilladelse til at opstille en Salgsbod ved Skolehaven ved Kirkegaardsvej.**

Skoleudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

Kunde ikke bevilges.

13. (J. Nr. 57—1923). **Tuberkulosestationens Regnskab for 1922.**

Henvistes til Sygehusudvalget til Erklæring.

14. (J. Nr. 104—1923) **Spørgsmaalet angaaende Teknisk Skoles Udvidelse.** (B 1922—23, Side 255).

Formanden oplyste, at det drejede sig om, at Teknisk Skoles Bestyrelse faar Lov til at henvende sig til Stadsingeniøren og Stadsarkitekten om at være behjælpelig med at udarbejde Tegninger og Overslag, saa man kunde faa at vide, hvad det vilde koste at bygge en Etage ovenpaa Skolen i Nørreallé. Taleren haabede, at Byraadet kunde tiltræde det, da Bestyrelsen ingen Penge havde til at betale Honorar med.

Andr. Christensen var ikke særlig glad ved Tanken og vidste ikke, om man egentlig kunde forlange de to Funktionærer til at paatage sig dette Arbejde. Det var vel i hvert Fald givet, at der ikke skulde betales noget som helst derfor,

for ellers burde man henvende sig til andre, og tillige var det vel en Forudsætning, at det kunde gøres med det forhaandenværende Personale.

Vald. Pedersen var enig med Overrets-
sagfører Christensen i, at der ikke burde betales
noget Honorar for Arbejdet; men ellers fandt
Taleren det naturligt, at Kommunens Embedsmænd
udførte Arbejdet, da det var Stat og Kommune,
der skulde bekoste Udvidelsen. Taleren vilde dog
henstille til Bestyrelsen at trække det lidt ud, da
April og Maj var de travleste Maaneder for Stads-
ingeniøren.

Formanden erklærede, at der ikke skulde
betales noget for Arbejdet og heller ikke antages
nyt Personale dertil.

Det vedtoges at anmode Stadsingeniøren og
Stadsarkitekten om vederlagsfrit at bistaa Besty-
relsen med Udarbejdelse af Tegninger og Overslag.

15. **Andragender om dansk Indfødsret fra:**

- a. (J. Nr. 15¹—1923). Fabrikant C. P. Zwiebler.
- b. (J. Nr. 15²—1923). Glasmager F. Hartung.
- c. (J. Nr. 15⁴—1923). Fabriksarbejderske K. D.,
Baun.
- d. (J. Nr. 15⁵—1923). Lagerforvalter H. R. Heil.
- e. (J. Nr. 15⁶—1923). Glasmager G. Hartung.
- f. (J. Nr. 15⁷—1923). Glasmager S. V. Schrøder.
- g. (J. Nr. 15⁸—1923). Konditor J. Ahrens.
- h. (J. Nr. 15⁹—1923). Fru K. M. A. Witt.

Anbefaledes.

16. (J. Nr. 26¹—1923). **Andragende fra Arbejds-
mand C. P. Christensen om Æresoprejsning.**

Anbefaledes.

17. (J. Nr. 93—1923). **Licitation over Levering af
Stenmaterialier til Brolægningsvæsenet i 1923
—24.**

Fra Brolægningsudvalget forelaa Indstilling om at overdrage Leverancerne til følgende:

Kantsten I: H. Paulsen & Co., København.

Kantsten II: Udsættes.

Brosten I: C. A. Kullgrens Enke, Uddevalla, Sverige.

Brosten II: Ejner Nielsen, Aarhus.

Indstillingen vedtoges.

18. (J. Nr. 33—1923). Indstilling fra Brolægningsudvalget angaaende **Leverancer og Arbejder til Brolægningsvæsenet i 1923—24.**

Følgende Indstilling forelaa:

Kørselsarbejder: Transport af Sten, Skærver, Fliser, Jord og Sne og Kørsel af enkelte Læs.

1. 2. og 3. Distrikt: Jens Andersen.

4. 5. 6. og 7. Distrikt: Chr. M. Nielsen.

Levering af Sand til Brolægning, Grus fra Skaade og Marselisborg, Vandvognskørsel med 2 Heste.

1. 2. og 3. Distrikt: Jens Andersen.

4. 5. 6. og 7. Distrikt: Chr. M. Nielsen.

Levering af Grus fra Lisbjerg: H. Bergmann. Daglønskørsel og Tromlekørsel.

1. 2. og 3. Distrikt: Søren Andersen.

4. 5. 6. og 7. Distrikt: Chr. M. Nielsen.

Vandvognskørsel med 1 Hest: Juhl Eriksen.

Nyt Brolægningsarbejde og Chausseeringsarbejde, samt Daglønsarbejde ved Reparation: J. P. Christensen.

Kloakarbejder: L. C. Madsen.

Brolægning efter Rendegravninger: J. Christensen.

Murerarbejde: A. M. Sørensen.

Smedearbejde: V. Møller Holmstoel.

Tjærebetonarbejde: J. C. Larsen.

Levering af glass. Lerrør: Christensen og Nielsen (Der leveres tyske Rør, men svenske Brønde).

Levering af imprægn. og ikke imprægn. Cementrør: J. C. Halvorsen.

Levering af Cement: Aarhus ny Trælasthandel.

Levering af Jernstøbearbejde: De forenede Jernstøberiers Udsalg.

Indstillingen var vedtaget ved Cirkulation og toges til Efterretning.

19. (J. Nr. 94—1923). **Licitation over Levering og Lægning af Kloak i Skovvangsvej og Ringgaden.**

Brolægningsudvalget indstiller at overdrage Arbejdet til F r. R a s m u s s e n, Lundingsgade Nr. 7, for 9325,50 Kr.

Indstillingen vedtoges.

20. (J. Nr. 10¹—1923). **Valg af en Voldgiftsmand angaaende Tvistigheder ved Handel med Husdyr.**

Kreaturkommissionær H a r r e valgtes.

21. (J. Nr. 122^{3,4,5}—1923). **Indstillinger angaaende Til-
deling af Alderdomsunderstøttelse.**

Vedtoges.
